
SAMSON – DRUHÁ ŠANCE

Bolek Taska, 5. 4. 2020

Žalm 103, 8 - 13; Soudců 16, 23 - 31

Bratři a sestry, přátelé,

naš Pán, náš Bůh, On dobře ví, jak se cítíš a co prožíváš, i když ostatní lidé to netuší. Já také ne. A tak si dovolím zeptat se vás: "Jak se cítíte? Jak se máte?"

Radujete se? Těšíte se? Vychutnáváte si tuto situaci? Nebo jste spíše nervózní? Nejistí? Cítíš obavy? Úzkost? Strach? Strach ze smrti? Strach ze smrti blízkých? Zoufalství? Depresi z toho, že jste doma uvěznění a nemůžete si užívat? Nemůžete pracovat?

Nebo cítíte pokoj a klid?

Vsadím se, že každý to prožíváme trochu jinak, ale dnes je tady s námi jeden dobrovolník, který je ochoten otevřít nám své srdce a sdílet svůj život. Nemá sice roušku, ale v jeho případě to nevádí. Dnes je před námi finále - 4. díl příběhu Samsona.

Samson se dostal v životě do situace, do stavu, kde se cítil tak, jako někteří z nás - cítí se uvězněný - a má k tomu důvod, protože je ve vězení. Nemůže si jít, kam chce. Cítí obavy. Co bude dál? Cítí se ohrožený. Přežiji to? Co bude? Cítí, že by měl něco udělat, ale neví co. Nejistota, obavy, nervozita. Někteří z nás tyhle emoce prožíváme, protože tam někde venku běhá virus, a to vysoce infekční.

On toto však prožívá, protože selhal. Tento silák mocnější než Arnold Schwarzenegger nebo Hulk nejenomže je momentálně ve vězení, na nucených pracích, ale přišel o své oči. Filištinští „hobby chirurgové“ mu je amputovali. Šílené! A Samson neví, co jej čeká. Jeho nepřátelé jej používají jako maskota, jako hračku, jako symbol vítězství: Vítězství bůžka Dagona nad Jahwem, nad Bohem Izraele. Potupený Samson je symbolem vítězství Filištinů nad Izraelem, nad Božím vyvoleným národem. Vytvořili si dokonce slogan, který tehdy koloval po všech sociálních sítích: „...do rukou nám Bůh náš Dagon dal našeho nepřítele Samsona!!!“ Nevím, jestli se dokážete vcítit do toho, co Samson v této situaci prožívá. Mám dojem, že jeho zoufalství přesahuje dokonce to naše - karanténní. Oproti naší situaci je tu ale jeden rozdíl, který činí jeho stav daleko depresivnější než naše pozice. Samson si krutě uvědomuje, že si za to všechno může sám! Že to je on, kdo systematicky porušoval nazírský slib Bohu. (Obsah tohoto slibu: můžeme najít v knize Numeri 6, 1 - 8.) Samson jej

porušil tím, že pil víno. Víme, že Dalila mu nalila, opila ho, vytáhla z něj jeho tajemství, oholila jej a pak jej bezmocného prodala Filištínským vojákům.

Další bod slibu: nejenom že se Samson dotýkal těl mrtvých zvířat, ale On jedl z jedné mrtvoly. Jedl z ní med.

Samson prozradil Dalile Boží tajemství a byl ostříhán dohola, což bylo také porušení nazírskeho slibu. Ale především Samson porušil Boží nařízení (daného ne jenom pro nazíry, ale pro každého Božího člověka, Izraelce - viz. Deuteronium 7, 3 a Jozue 23, 12), že si nesmím brát ženy z pohanských národů, ale Samson to dělal! Samson na to nedbal. Možná si říká: „jsem přece vyvolený“! Nejsilnější! Ale teď ví, že to byla chyba. Ale co teď? Teď už je pozdě. Opravdu?

Přátelé, měli jste někdy dojem, nebo zažili jste někdy situaci, kdy jste si řekli - "Tak... a teď už je pozdě. Teď je konec. Záchrana je v nedohlednu. Všechno je na nic. Ztracené. To co jsem budoval, se sype jako dům z karet. Ekonomika se hroutí. Moje firma je v troskách. Moje rodina se rozpadá. Sbor se dělí. Sbor umírá. Nemám perspektivu. Jsem na dně. Moje dítě umírá. Moje žena je nemocná. Všechno je na nic. Nemá to smysl!"

Cítili jste se už někdy takto, jako Samson? Víte já ano. A ne jenom jednou. Docela často.

Někdo by řekl, tohle je deprese, kup si na to léky. Ano, může to být něco jako deprese. Avšak toto zoufalství může mít i pádný důvod a reálný základ v úzkostné životní situaci.

Pokud to prožíváte, pak vězte, že je to normální. Normální realita života mnoha křesťanů a dokonce mnoha hrdinů víry.

Víte, Bible je knihou reálných příběhů. Příběhů lidí, kteří v očích ostatních vypadají jako superhrdinové, ale sami se cítí slabí a zoufalí, a to ne jednou. Cítí se jako myš, která na smetišti vlezla do lahve od vína a teď nemůže ven, protože to klouže, a ona se snaží a taky se smaží, smaží se zaživa na žhavém slunci. Toto prožívá mnoho křesťanů a takto se cítilo mnoho hrdinů víry v Bibli. Říkali si: Kdo mi pomůže? Toto je konec!

Eliáš tehdy pod jalovcem: byl pronásledovaný, chtěl zemřít. Před chvílí zvítězil na Karmelu pompézním způsobem. A nyní chce umřít v depresi. David to prožíval vícekrát: například kvůli svému synu Abšalomovi. Job ten trpí jen tak, ani neví proč. Je na dně.

Izraelci ti to prožívali nespočet krát: například, když promarnili možnost vstupu do zaslíbené země a celá generace musela vymřít na poušti a 40 let bloudili tam a zpět, než dostali druhou šanci. Totální dno.

Petr když zapřel Ježíše. Ježíš když nesl svůj kříž. Ježíš, když visel na kříži.

Samson je však v tomto velice smutným příkladem. A to kvůli tomu, že si tyto problémy způsobil sám, svým vlastním hříchem. Ano, i to je realita, kterou může Boží vyvolený prožívat.

Samson je zdeptaný a protivníci si ho jdou užít. Užít si trošku života (25. verš) *“A když byli v nejlepším, řekli: “Zavolejte Samsona, ať je zábava!” Zavolali tedy Samsona z vězení, aby je bavil... ”*

Jak myslíte, že se Samson cítí? Pokazil to! A teď trpí. Zoufalství a beznaděj.

Víte, my, když slyšíme nebo čteme tento příběh, tak jsme v klidu, protože víme, co se teď stane. My víme, že těch nejméně 3000 nepřátel na střeše Dagonova chrámu bude poraženo, že sloupy gigantické budovy, budou strženy. Když čteme o bolestech hrdinů víry, my jako čtenáři a znalci Písma víme, že Bůh jim dá vítězství, takže jsme v pohodě. Ale Samson - když čteme o jeho stavu, o úzkostech - to minutu před tím neví. Neví, co se stane. A co další? Noe při kácení stromů na archu nevěděl - věřil, doufal, ale ještě nevěděl, jak to všechno přesně dopadne. Abrahám na hoře Moria s nožem v ruce, minutu před tím než ho osloví anděl, neví, jak to dopadne - věří, ale neví. Josef ve studně a pak mnohokrát v Egyptě neví na 100%, jak to dopadne. Důvěřuje Bohu, ale neví. Mojžíš před mořem - v zádech má egyptské vojsko - důvěřuje Bohu, ale neví, jak to v tuto chvíli přesně dopadne. A hlavně Ježíš - když vyjíždí v Palmovou neděli do Jeruzaléma - on věří Hospodinu, ale ještě neprožil to vše, co jej čeká a má z toho strach. A pak, když se modlí v zahradě, bude “potit krev”.

Tady by někdo namítl: “Hele, ale on to ví. On ví, jak to dopadne. Vždyť Bůh mu to řekl. Všem těm to předpověděl. On jim zaslíbil, že bude s nimi. Ježíš ví, že bude vzkříšen. On to ví. Ale co já!? To nelze srovnávat! Co moje zdraví?! Moje firma?! Náš stát?! Mé umírající dítě?! Já sám?! Co bude se mnou?! My nevíme, co bude...”

Opravdu nevíme, co bude?

Tak jak Bůh řekl svým lidem, co bude, tak to řekli i nám, přátelé! Boží slovo, Ježíšova slova jsou plná zaslíbení a instrukcí, které nám Ježíš dává: On řekl, že až přijdou porodní bolesti na svět, až to všechno přijde, tak se nebojte! Napřimte své hlavy. Buďte připraveni odejít z tohoto života. Buďte kdykoliv připraveni postavit se před Boží tvář. Ať už v hodině naší smrti, nebo v hodině druhého příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Buď připraven, pozvedni svou hlavu, dívej se na něj.

On slíbil: budou vás pronásledovat. On řekl, že každý musí nést svůj kříž. On ale také slíbil: „Já jsem s vámi po všechny dny, až do skonání tohoto věku“. On řekl, že nás má rád. On slíbil, že nás neopustí. On slíbil, že nás nic neodloučí od jeho lásky. Slíbil, že nás neopustí, že je s tebou v tom všem, co prožíváš. Volal: „čiňte pokání, odvrát se od hříchu, nebeské království se přiblížilo“. Drž se jeho zaslíbení. Učme se od hrdinů víry. Oni prožívali hluboká dna, úzkosti zoufalství, ale učili se měnit svůj pohled - napřimit hlavu. Dívat se ne na sebe, ale na Pána.

Samson je postaven mezi nosné sloupy Dagonova chrámu a modlí se. Volá k Bohu, k Hospodinu. Je tak trošku kamikadze: vše letí dolů, nepřátelé jsou poraženi, Samson ale

umírá. Jeho vítězství nám možná nepřijde jako lákavé řešení. Ale Samson zvítězil, naplnil smysl svého života, naplnil své poslání. Přijal ale také následky svého hříchu, zemřel.

A všimněme si ještě toho, co udělal Bůh. On se znovu sklonil k Samsonovi. Odpustil mu, dal mu novou šanci, dal mu sílu, dal Samsonovi vítězství. I tobě Bůh chce dát šanci. Víte, on nám hříšným dal šanci, a to mnohem štědřejší než Samsonovi. Dal nám záchranu, vítězství a šanci, když sám sebe obětoval na kříži. Když bere na sebe tvé hříchy. Když On umírá pro druhé, místo tebe, kvůli tvým hříchům. A On dává šanci začít znovu.

Přátelé, jak to chápat? Jak chápat to, co se děje? Jak chápat tuto celosvětovou krizi?

Chci nás povzbudit - berme to jako šanci. Boží volání: zastav se! Připrav se! Čiň pokání. Přibližte se ke Mně.

Hospodin je milostivý a soucitný, nesmírně trpělivý a velmi laskavý. Nevznáší stále výčitky, nechová zlobu navěky. Nenakládá s námi, jak zaslouží náš hřích, neodplácí nám podle našich vin. Jako je vysoko nebe nad zemí, tak velkou lásku má k těm, kdo ho ctí. Jako je od západu východ vzdálený, tak vzdálil od nás naše přestupky. Jako je otec k dětem laskavý, tak je laskavý Hospodin k těm, kdo ho ctí! Ž 103, 8-13

Amen